

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202390
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118202390.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti súdu o medzičasom plnoleté dieťa: S. A., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. G. T. XXXX/XX, T., zastúpený splnomocnencom: Bardač, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Lovinského 22, Bratislava, za obdobie maloletosti zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, J. Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov: matka - PhDr. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. G. T. XXXX/XX, T., zastúpená: Mgr. Katarína Procházková, PhD., bytom Bosákova 7, Bratislava a otec - N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., t. č. I. XX, T., zastúpený: JUDr. Milota Klemaničová, advokátka, Dr. Bokesa 17, Pezinok, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22. marca 2019, č.k. 38P/20/2018-201, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výživné otca na medzičasom plnoletého S. znížil s účinnosťou od 13.03.2018 do 09.05.2018 na sumu 40,- Eur mesačne a s účinnosťou od 10.05.2018 na sumu 70,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého S. a vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď uviedol, že výživné na medzičasom plnoletého S. bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017, kedy bola otcovi vtedy maloletého S. uložená povinnosť s účinnosťou od 15.04.2016 platiť na jeho výživu sumou 110,- Eur mesačne. V čase ostatnej úpravy súd vychádzal z potencionálneho príjmu otca, nakoľko tento bol dlhodobo nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, pričom výška príjmu, ktorú by pri vykonávaní profesie obchodného zástupcu mohol dosahovať, súd ustálil na sumu 1.025,- Eur mesačne. Matka v tom čase dosahovala príjem zo zamestnania vo výške 529,06 Eur, poberala invalidný dôchodok vo výške 435,40 Eur a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 33,09 Eur mesačne. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť okrem k vtedy maloletému S. ešte k plnoletému synovi I.. Vykonaným

dokazovaním mal súd preukázané, že medzičasom plnoletý S. je študentom septimy (tretí ročník) Z. O. K. v T., býva v spoločnej domácnosti s matkou a starším bratom, ktorý je študentom vysokej školy, a voči ktorému majú obaja rodičia vyživovaciu povinnosť. V konaní prezentované výdavky súd posúdil v celosti ako dôvodné a primerané s ohľadom na vek už plnoletého, existenčné potreby ako študijné a záujmové aktivity súvisiace s jeho vekom a výšku mesačných potrieb ustálil v sume 380,- Eur. Matka v súčasnosti dosahuje príjem v priemere vo výške 802,- Eur mesačne a súčasne poberá invalidný dôchodok vo výške 461,40 Eur mesačne. Jej príjem sa oproti ostatnej úprave vyživovacej povinnosti zvýšil, keďže v čase ostatnej úpravy dosahovala príjem vo výške 965,- Eur mesačne v čistom (v súčasnosti 1.263,40 Eur). Otec v súčasnosti nepracuje, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, je dlhodobo práceneschopným od 11.05.2017 doposiaľ a rozhodnutím Sociálnej poisťovne mu bol priznaný invalidný dôchodok s účinnosťou od 10.05.2018 vo výške 189,10 Eur mesačne. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola Sociálnou poisťovňou posúdená vo výške 45%, pričom v zmysle posudku je otec uplatniteľný na trhu práce, môže vykonávať prácu primeranú jeho vzdelaniu a schopnostiam, bez nadmernej psychickej a fyzickej záťaže. Aj v čase ostatnej úpravy bol otec vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom súd vychádzal z jeho potencionálneho príjmu 1.025,- Eur mesačne. Súd mal v konaní preukázané, že u otca došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výšky jeho vyživovacej povinnosti. Mal za to, že u otca došlo k zmene pomerov z dôvodu jeho dlhodobých zdravotných problémov, pričom tento v konaní preukázal svoj zhoršený zdravotný stav, čo je zrejmé z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktorým bol otcovi priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Vzhľadom na to bol súd toho názoru, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo u otca k zníženiu jeho pracovnej schopnosti, a preto už nebolo možné vychádzať a prihliadať na potencionálny príjem, ktorý bol schopný dosahovať v minulosti ako obchodný zástupca. Avšak aj vzhľadom na priznaný pokles schopnosti otca vykonávať zárobkovú činnosť, bol súd toho názoru, že otec je schopný dosahovať príjem najmenej vo výške minimálnej mzdy, z ktorej výšky následne súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti. Súd poukázal na to, že pri pracovnej neschopnosti ide o zmenu dočasnú a nie trvalú a súd na túto zmenu prihliadal len v tom smere, že otec už nie je schopný vykonávať predchádzajúce zamestnanie vzhľadom na jeho pretrvávajúce zdravotné problémy, pričom však je stále uplatniteľný na trhu práce, čo bolo preukázané rozhodnutím Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku. Otec síce v konaní viackrát uvádzal, že sa chce zamestnať, ale vzhľadom na jeho zdravotné problémy sa zamestnať nemôže, no svoju snahu deklaroval len tou skutočnosťou, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale reálnu snahu nájsť si zamestnanie nepreukázal, a to aj napriek opakovaným sľubom. Pri priznaní invalidného dôchodku a posúdení zdravotného stavu otca posudkovým lekárom sa súdu ďalšie trvanie práceneschopnosti zo strany otca javilo ako účelové konanie. Z vyššie uvedených dôvodov súd znížil vyživovaciu povinnosť otca na medzičasom plnoletého S. s účinnosťou od 13.03.2018 do 09.05.2018 na sumu 40,- Eur mesačne, teda od podania návrhu otcom až do priznania nároku na invalidný dôchodok. Súd pritom vychádzal z minimálnej mzdy, ktorá v roku 2018 bola vo výške 480,- Eur (NV SR č. 278/2017 Z.z.) po odrátaní dane a odvodov 399,05 Eur a s účinnosťou od 10.05.2018 na sumu 70,- Eur mesačne, keď vychádzal z minimálnej mzdy a priznaného invalidného dôchodku vo výške 184,30 Eur, spolu 584,30 Eur mesačne. Pri určovaní výšky súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi I., pričom výšku vyživovacej povinnosti určoval rozsahu 20% až 25% z príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti. Zároveň prihliadol aj na tú skutočnosť, aby spolu s výživným od matky a rodinným prídavkom, boli pokryté základné odôvodnené potreby medzičasom plnoletého S.. Vo zvyšku súd návrh otca z vyššie uvedených dôvodov zamietol, pretože ani nárast príjmu matky nezbavuje otca povinnosti prispievať podľa svojich schopností a možností na výživu detí a bolo by v rozpore s princípmi spravodlivosti požadovať od matky, aby za cenu mimoriadneho pracovného nasedenia suplovala vyživovaciu povinnosť otca, keď matka napriek priznanej invalidite je schopná pracovať a zabezpečovať tak potreby síce už plnoletých detí, ale stále odkázaných na výživu od rodičov. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporovcých konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v § 53 a nasl. CMP, ani nezistil také okolnosti prípadu, kedy by malo byť priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania považované za spravodlivé.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a výživné znížiť na sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na sumu 30,- Eur mesačne. Súčasne si otec s prihliadnutím na to, že v jeho prípade sa jedná o zastúpenie na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelária Bratislava,

uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrvával na svojom stanovisku, že napadnuté rozhodnutie súdu nezodpovedá skutkovému stavu existujúcemu v čase jeho vyhlásenia, a že toto rozhodnutie nie je reálne vykonateľné, pretože preukázateľne dlhodobo nemá a ani legálne nemôže mať príjem, z ktorého by uhrádzal súdom určené výživné. Poukázal na to, že je dlhodobo práceneschopný, pričom sa nestotožnil v plnej miere s tvrdením súdu, že by ho práceneschopnosť len limitovala v hľadaní práce zodpovedajúcej jeho súčasným zárobkovým možnostiam. Podľa jeho názoru práceneschopnosť ako taká je prekážkou pre to, aby sa vôbec mohol riadne zamestnať a mať z tohto zamestnania príjem, pretože táto prekážka vyplýva priamo zo zákona. Súd prvej inštancie rovnako v nedostatočnej miere zohľadnil fakt, že v čase od mája 2017 doposiaľ mal a zo zákona mohol mať len príjem z nemocenského zabezpečenia, ktoré po roku trvania práceneschopnosti zo zákona stratil, a po tom, čo dočasne poberal sociálnu dávku (dávku v hmotnej núdzi) vo výške 96,30 Eur, mu bol na prelome rokov 2018/2019 priznaný čiastočný invalidný dôchodok vo výške 189,10 Eur. Skutočnosť, že jeho životná úroveň postupne klesala preukazuje i fakt, že keďže nemal peňažné prostriedky na úhradu svojich životných nákladov (napr. nájomné vo výške 300,- Eur), situáciu sa pokúsil vyriešiť tak, že nastúpil do sociálneho zariadenia v Kláštore pod Znievom, ale vzhľadom na to, že mu v tomto zariadení nedokázali zabezpečiť potrebnú lekársku starostlivosť, ktorá mu bola predtým sľúbená, musel pobyt ukončiť. Po celú dobu jeho nezamestnanosti mu finančne aj psychicky pomáha náboženská komunita, ku ktorej patrí, priatelia, známi a aj cudzí ľudia, a v neposlednej miere jeho rodina - synovia z prvého manželstva a brat, no jeho peňažné príjmy nepostačujú vykryť ani jeho elementárne osobné životné náklady. Poukázal tiež na to, že na súde prvej inštancie prebieha paralelne súdne konanie vo veci zníženia výživného na syna I., v rámci ktorého súd zaviazal otca k úhrade výživného vo výške 80,- Eur. Uviedol, že jeho práceneschopnosť trvá dlhodobo, už viac ako dva roky, čiže sa nejedná o prechodný, resp. krátkodobý stav. Súd aj napriek jeho tvrdeniam a následným predloženým správam neakceptoval fakt, že sa od času, kedy jeho zdravotný stav posudzovala posudková lekárka, naďalej zhoršoval a zhoršuje, o čom svedčí okrem iného aj hospitalizácia v januári 2019 a ďalšia naplánovaná hospitalizácia na september 2019. Uviedol, že obaja synovia vzhľadom na zdravotný stav oboch rodičov sa musia viac pričiniť k tomu, aby si zabezpečili za účelom uspokojovania svojich životných nákladov peňažné prostriedky aj svojou prácou, resp. že ich výšku musia existujúcej situácii prispôbiť.

4. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadril plnoletý S., ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť v neprospech otca tak, že bude jeho návrh v celom rozsahu zamietnutý. Uviedol, že zdravotné problémy otca, ktoré mali viesť k uznaniu invalidity, ako je zrejme z lekárskeho potvrdení predložených súdu, si zapríčinil buď sám (úzkostne-depresívna porucha z prebiehajúceho trestného konania pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby), t.j. ide len o dôsledok vlastnej protiprávnej činnosti otca, alebo sú tak subjektívneho charakteru, že sa nedajú nijako overiť (napr. bolesť chrbta), a tak sa javí, že si ich otec mohol vymyslieť. Poukázal na to, že ani na jedinom pojednávaní v danej, a ani v iných veciach, v ktorých sa otec zúčastňuje, či už ako navrhovateľ - otec (predmetné konanie, ako aj konanie sp. zn. 31Pc/6/2018), alebo ako obvinený (sp. zn. 7T/13/2015), sa nijako nikdy neprejavili dôsledky jeho údajnej choroby, pre ktorú je invalidný. Podľa jeho názoru je u otca trvalo prítomná snaha vyhnúť sa vyživovacej povinnosti voči svojim deťom nad rámec zákonného minima, čo sa prejavovalo už v minulosti. V danom prípade nebolo jednoznačne preukázané, že zníženie príjmu na strane otca je skutočne objektívne a vzniklo naozaj bez jeho zavinenia.

5. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril procesný opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

6. K vyjadreniu plnoletého S. sa písomne vyjadril odvolateľ, pričom poukázal na obsah svojich predchádzajúcich podaní. Doložil aktuálne potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, z ktorého je zrejme, že jeho práceneschopnosť neustále trvá, a teda existuje stále zákonná prekážka pre to, aby sa mohol zo zákona riadne zamestnať.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah

a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správny.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 38P/20/2018 je konanie o návrhu otca na zníženie výživného na medzičasom plnoletého S.. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výživné otca na medzičasom plnoletého S. znížil s účinnosťou od 13.03.2018 do 09.05.2018 na sumu 40,- Eur mesačne a s účinnosťou od 10.05.2018 na sumu 70,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého S. a vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výživného otca k maloletému dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledujúce:

11. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku presvedčivým spôsobom vysporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania a aj so zásadami formálnej logiky. Pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Na základe uvedeného sa odvolací súd so všetkými závermi súdu prvej inštancie plne stotožňuje, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie preskúmaného rozsudku. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, vykonanými dôkazmi, ako aj vyjadreniami účastníkov v odvolacom konaní zhodne dospel k záveru, že zisteným skutkovým okolnostiam daného prípadu, možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, ako aj matky a odôvodneným potrebám dieťaťa, ako i preukázanú zmenu pomerov zodpovedá zníženie výživného otca spôsobom, ako to urobil súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom. Súd správne porovnal okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania, pričom správne prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mohli odôvodniť zmenu výživného.

12. Odvolací súd nemohol na základe návrhu plnoletého S. zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech otca - odvolateľa s prihliadnutím na čl. 16 ods. 3 Základných princípov CSP, pretože plnoleté dieťa v zákonnej lehote rozsudok odvolaním nenapadlo.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil a rovnako potvrdil rozsudok i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP vzhľadom na to, že v konaní nezistil okolnosti odôvodňujúce rozhodnúť o náhrade trov konania inak, pričom za takéto nemožno považovať skutočnosť, že navrhovateľovi - otcovi dieťaťa bol ustanovený zástupca.

15. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).